

Sygn. akt III RC 46/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : pracownik sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa M. F.

przeciwko K. F.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

oraz sprawy z powództwa M. F.

przeciwko E. F.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

ORZEKA

I. ustala, iż obowiązek alimentacyjny powoda M. F. wobec pozwanej E. F. ustalony po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie III RC 1/10 na kwotę po 250 złotych miesięcznie wygaś z dniem 30 kwietnia 2016 r.;

II. ustala, iż obowiązek alimentacyjny powoda M. F. wobec pozwanego K. F. ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 października 2004 r. w sprawie III RC 1019/2003 zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2005 r. w sprawie VI R Ca 357/03 na kwotę po 200 złotych miesięcznie wygaś z dniem 1 marca 2016 r.;

III. odstąpić od obciążania pozwanych E. F. i K. F. kosztami procesu oraz kosztami sądowymi od których uiszczenia powód został zwolniony,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego T. K. kwotę 220,66 złotych brutto (dwieście dwadzieścia złotych 66/100 gr.) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w tym kwotę 147,60 złotych brutto tytułem opłaty,

/-SSR Robert Kłosowski -/

Sygn. akt III RC 46/16

UZASADNIENIE

Powód M. F. wniósł o ustalenie wygaśnięcia z dniem 1 marca 2016 r. obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego K. F. wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 października 2003 r w sprawie III RC 1019/203 zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2004 r. a polegającego na zobowiązaniu do uiszczenia na rzecz pozwanego tytułem alimentów kwoty po 200 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany K. F. ur. (...) osiągnął już wiek w którym powinien utrzymywać się samodzielnie, tym bardziej, iż zaprzestał kontynuowania nauki, co spowodowało wstrzymanie wypłacania mu świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Pozwany K. F. na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 r. uznał powództwo. Wskazał, iż jest zdrowy, zaś w dniu 15 lutego 2016 r. ukończył studia i uzyskał tytuł inżyniera energetyki. Podał, iż obecnie pracuje uzyskując dochód w wysokości 2200 złotych brutto.

W odrębnym pozwie powód M. F. wniósł również o ustalenie wygaśnięcia w miesiącu kwietniu 2016 r. obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej E. F. wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 8 marca 2010 r w sprawie III RC 1/10, a polegającego na zobowiązaniu do uiszczenia na rzecz pozwanej tytułem alimentów kwoty po 250 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana E. F. ur. (...) osiągnęła już wiek w którym powinna utrzymywać się samodzielnie, tym bardziej, iż zaprzestała kontynuowania nauki, co spowodowało wstrzymanie jej wypłacania świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Pozwana E. F. na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 r. uznała powództwo. Wskazała, iż jest zdrowa, obecnie nie kontynuuje nauki. Posiada wyuczony zawód technik ekonomista, jednakże w tej chwili nie pracuje zajmując się chorą babcią, która wymaga stałej opieki.

Zarządzeniem z dnia 18 maja 2016 r. sprawę z powództwa M. F. przeciwko K. F. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego oraz sprawę z powództwa M. F. przeciwko E. F. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego połączono do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 17) akt III RC 47/16).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani E. F. i K. F. są dziećmi powoda M. F..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 października 2003 r w sprawie III RC 1019/203 zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2004 r. powód M. F. został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz K. F. w kwocie 200 złotych miesięcznie. W tym samym wyroku Sądy orzekały o wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda M. F. na rzecz E. F. ustalając wówczas wysokość należnych na rzecz pozwanej alimentów na kwotę 200 złotych. Alimenty na rzecz pozwanej E. F. zostały podwyższone do kwoty po 250 złotych miesięcznie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia z dnia 8 marca 2010 r w sprawie III RC 1/10.

/ dowód : bezsporne, także wyrok SR w Olsztynie k. 32 akt III RC 1019/03 i wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie k. 90 akt III RC 1019/03/

K. S. ma obecnie 24 lata. Jest zdrowy. W dniu 15 lutego 2016 r. ukończył studia i uzyskał tytuł inżyniera energetyki. Obecnie pracuje uzyskując dochód w wysokości 2200 złotych brutto.

/bezsporne/

E. F. ma obecnie 25 lat. Jest zdrowa. Posiada wyuczony zawód technik ekonomista. Wcześniej uczyła się w kierunku uzyskania tytułu inżyniera bezpieczeństwa, jednakże przerwała naukę i obecnie nie pracuje zajmując się chorą babcią, która wymaga stałej opieki.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa M. F. wobec K. F. i E. F. zasługiwały na uwzględnienie.

Przesłanki ustania wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka określa art. 133 krio. Artykuł ten przewiduje zasadniczo dwie odrębne sytuacje powodujące ustanie obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka. Zgodnie z art. 133 § 1 krio obowiązek rodziców względem dziecka ustaje wówczas, gdy dziecko osiągnie zdolność do samodzielnego utrzymania, zaś zgodnie z art. 133 § 3 krio rodzice mogą uchylić się od świadczeń względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania.

Przechodząc do omówienia pierwszej z przesłanek uchylenia obowiązku alimentacyjnego na której opierały się roszczenia powoda wskazać należy, iż uzyskanie możliwości samodzielnego utrzymania się z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Obowiązek ten nie jest ograniczony więc żadnym terminem, w szczególności dojściem alimentowanego do pełnoletności. Nie jest też związany stopniem wykształcenia w tym sensie, że uprawniony nie traci prawa do alimentowania z chwilą uzyskania określonego podstawowego lub średniego wykształcenia. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka trwa zatem dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie odpowiedniego do posiadanego potencjału wykształcenia, odpowiednich kwalifikacji zawodowych pozwalających na rozpoczęcie aktywności zawodowej.

W niniejszej sprawie pozwani uznali powództwo. Wskazać należy, iż zgodnie 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba

że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Z uwagi więc na treść powoływanego przepisu w przypadku uznania powództwa, Sąd ocenia jedynie, czy stanowisko pozwanych nie zmierza do wywołania skutków opisanych w cyt. wyżej przepisie prawa.

Zdaniem Sądu uznanie powództwa przez pozwanego K. F. i pozwaną E. F. nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierzało do obejścia prawa. Należy bowiem zauważyć, iż pozwany K. F. jest zdrowy i ma obecnie 24 lata. W dniu 15 lutego 2016 r. ukończył studia uzyskując należyte przygotowanie do wykonywania pracy zawodowej, którą obecnie wykonuje uzyskując dochód w wysokości 2200 złotych netto. Pozwana E. F. jest również zdrowa i ma 25 lat. Uzyskała ona tytuł technika ekonomisty i nie kontynuuje dalszej edukacji. Z uwagi na wiek oraz zakończenie procesu edukacji uzyskała ona zdolność do samodzielnego utrzymania. To, że pozwana nieodpłatnie opiekuje się chora babcią nie może obciążać powoda.

Uwzględniając podniesione powyżej okoliczności Sąd uwzględnił powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec E. F. i K. F. orzekając jak w pkt I i II wyroku.

Uznając, iż w niniejszej sprawie z uwagi na sytuację osobistą i materialną pozwanych K. F. i E. F. zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanych kosztami procesu - pkt III. wyroku.

Sąd w pkt IV wyroku stosownie do obowiązujących przepisów zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii radcy prawnego T. K. zwrot poniesionych kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/SSR Robert Kłosowski/